

Ez kapitola 3.

[1] Řekl mi: "Lidský synu, sněz, co máš před sebou, sněz tento svitek a jdi, mluv k izraelskému domu." [2] Otevřel jsem tedy ústa a on mi dal ten svitek sníst. [3] Řekl mi: "Lidský synu, nakrm své břicho a naplň své útroby tímto svitkem, který ti dávám." Snědl jsem jej a byl mi v ústech sladký jako med. [4] Řekl mi: "Lidský synu, nyní jdi k izraelskému domu a mluv k nim mými slovy. [5] Nejsi přece poslán k lidu temné mluvy a těžkého jazyka, nýbrž k domu izraelskému, [6] ne k mnohým národům temné mluvy a těžkého jazyka, jejichž řeči bys nerozuměl; kdybych tě poslal k nim, poslechli by tě. [7] Izraelský dům tě však nebude chtít poslechnout, poněvadž nejsou ochotni poslechnout mne; celý izraelský dům má tvrdé čelo a zatvrzelé srdce. [8] Hle, dávám ti tvář právě tak tvrdou, jako je jejich, a čelo právě tak tvrdé, jako je jejich. [9] Dávám ti čelo jako křemen, tvrdší než oblázek. Neboj se jich a neděs se jich, jsou dům vzpurný." [10] Dále mi řekl: "Lidský synu, srdcem přijmi a ušima slyš všechna má slova, jež k tobě mluvím. [11] Nuže, jdi k přesídlencům, k synům svého lidu. Budeš k nim mluvit a řekneš jim: 'Toto praví Panovník Hospodin, ať poslechnou nebo ne.' [12] Tu mě duch zvedl a uslyšel jsem za sebou mocné dunění: "Požehnána buď Hospodinova sláva vycházející ze svého místa!" [13] a zvuk křídel těch bytostí, která se vzájemně těsně dotýkala, i zvuk těch kol, vznášejících se spolu s nimi, i mocné dunění. [14] Duch mě zvedl a odnesl mě a já jsem šel v duchu roztrpčen a rozhořčen, ale Hospodinova ruka na mně pevně spočívala. [15] Tak jsem přišel do Tel Abíbu k přesídlencům usazeným u průplavu Kebaru, k těm totiž, kteří tam byli usazeni, a seděl jsem tam po sedm dní a vbuzoval mezi nimi úděs. [16] Když uplynulo sedm dní, stalo se ke mně slovo Hospodinovo: [17] "Lidský synu, ustanovuji tě strážcem izraelského domu. Uslyšíš-li z mých úst slovo, vyřídíš jim mé varování. [18] Řeknu-li o svévolníkovi: 'Zemřeš', a ty bys nepromluvil a svévolníka nevaroval před jeho svévolnou cestou, abys ho přivedl k životu, ten svévolník zemře za svou nepravost, ale za jeho krev budu volat k odpovědnosti tebe. [19] Jestliže budeš svévolníka varovat, ale on se od své svévole a své svévolné cesty neodvrátí, zemře pro svou nepravost, ale ty jsi svou duši vysvobodil. [20] Když se odvrátí spravedlivý od své spravedlnosti a bude se dopouštět bezpráví, položím mu do cesty nástrahu a zemře. Jestliže jsi ho v jeho hříchu nevaroval, zemře a nebude pamatováno na jeho spravedlnost, kterou konal, ale za jeho krev budu volat k odpovědnosti tebe. [21] Jestliže bys však spravedlivého varoval, aby nehřešil, a on přestane hřešit, bude žít, protože se dal varovat, a ty jsi svou duši vysvobodil." [22] I spočinula tam na mně Hospodinova ruka a řekl mi: "Vstaň a jdi na pláň, budu tam k tobě mluvit." [23] Vstal jsem tedy a odešel jsem na pláň. A hle, stála tam Hospodinova sláva jako tehdy, když jsem ji viděl u průplavu Kebaru. I padl jsem na tvář. [24] Vstoupil však do mne duch a postavil mě na nohy a on ke mně mluvil. Řekl mi: "Jdi a zavři se uvnitř svého domu. [25] Lidský synu, hle, budeš svázán provazy a spoután jimi, takže nebudeš moci vycházet mezi ně. [26] Způsobím, že ti jazyk přilne k patru a budeš němý. Nebudeš je už kárat; jsou dům vzpurný. [27] Ale až k tobě budu mluvit, otevřu ti ústa a řekneš jim: 'Toto praví Panovník Hospodin.' Kdo chce poslouchat, ať poslouchá, a kdo ne, ať neposlouchá; jsou dům vzpurný."